

ŠOLA V NARAVI – FIESA

V **ponedeljek**, 7. 9. 2020, smo se učenci sedmega razreda z avtobusom odpeljali v Fieso. Naš cilj je bil dom ČŠOD Breženka, kjer smo se namestili v naše sobe. Najprej nas je vodja doma seznanil s pravili in organizacijo, ki je bila zaradi koronavirusa drugačna, kot bi bila sicer.

Že prvi dan smo lahko uživali v morju, ki je imelo 26 stopinj Celzija. Valovi so bili precej visoki, ker je pihala burja. Popoldne smo spoznavali tudi sredozemske rastline, ki rastejo v neposredni bližini doma.

Po večerji smo imeli nočni pohod v Piran, kjer smo si privoščili sladoled. Okoli devete ure smo se vrnili v dom. Vsi smo se stuširali, se pogovarjali, ob desetih pa smo ugasnili luči. Nekateri so zaspali, nekateri pa ne.

V **torek** so nas učiteljice zbudile petnajst čez sedem. Ob pol osmih smo šli na sprehod okoli jezera in z nekaj vajami razmigali telo. Sledil je zajtrk, nato pa pospravljanje sob, saj so nam jih vsak dan ocenjevali.

Dopoldne smo bili v Piranu, kjer smo ob razlagi in delovnih listih spoznavali zgodovino mesta. Ustavili smo se na Tartinijevem trgu in dobili tudi nekaj prostega časa.

Po popoldanskem počitku smo na plažo nesli supe, kasneje pa smo veslali tudi s kanujem. V morju in ob obali smo nabrali nekaj morskih živali, kasneje pa o njih izvedeli veliko zanimivega.

Po večerji smo imeli družabne in športne igre. S sošolko sva igrali tudi na ukulele.

V **sredo** smo imeli orientacijski pohod. Najprej smo dobili navodila, naučili so nas tudi uporabljati kompas in izračunati azimut. Pohod je trajal približno dve uri; bil je poučen, a hkrati tudi zabaven.

Po kosilu smo spet plavali in supali, kasneje pa po skupinah spoznavali jezeri, ki ležita ob morju. Delo je zahtevalo veliko sodelovanja in razmišljanja, saj smo želeli učne liste čim bolje rešiti. Ta dan smo po večerji reševali kviz, kasneje pa igrali košarko. Tokrat smo dekleta igrala proti fantom. Zmagali so fantje, saj so večji in tudi močnejši od nas.

V **četrtek** smo se po zajtrku odpravili na daljši pohod v Strunjan. Hodili smo približno dve uri, da smo prispeli do solin, kjer smo pogledali krajši film. Pot smo nadaljevali proti Strunjanskemu križu, kjer naj bi se pokazala Marija, ki je rešila mornarje pred nevihto. Tam smo se slikali in nadaljevali pot do cerkve, kjer smo pojedli malico in se malo spočili.

Po kosilu smo pred domom igrali družabne igre, potem pa odšli do obale, kjer smo uživali v morju, se tunkali in zbijali šale.

Ena skupina je potem šla v Piran v akvarij spoznavat morske prebivalce. Videli smo ogromno rib in meduz, bile pa so tudi živali, ki ne živijo v našem morju. Druga skupina se je medtem naučila, kako pripraviti klapavice, jed, ki ji Primorci rečejo pedomči na buzaro. Nekateri so jih jedli prvič, vsem pa so bile zelo všeč.

Kasneje sta se skupini zamenjali, tako da smo vsi opravili enake aktivnosti. Večer je minil ob športnih igrah in pakiranju kovčkov.

V **petek** zjutraj smo po zajtrku smo odšli v Piran, kjer smo se vkrcali na ladjico, s katero smo se peljali do Sečovelj. Tam smo si pogledali desetminutni video posnetek, ki nam je povedal, katere živali so v solinah, katero orodje uporabljajo solinarji in kako poteka njihovo delo. Kasneje nas je učitelj odpeljal v stavbo, kjer nam je pokazal povečan kristal soli in soli iz drugih držav, ogledali pa smo si tudi maketo solin.

Po prihodu v dom je potekala podelitev priznanj za najuspešnejšo skupino in najbolj urejeno sobo. Sledilo je le še kosilo.

Tedna je bilo na žalost že konec. Najprej smo v avtobus naložili potovalke in se nato namestili na sedeže. Po dolgi vožnji smo prispeli nazaj v Mozirje, kjer so nas pričakali starši.

Kaja Cajner